

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

метрополій ввозилися готові тканини, металовироби, напівфабрикати та інші товари. Наприклад, у 1870 р. структура індійського експорту складалася на 36 % із бавовни-сирцю, на 21 % – з опіуму, на 12 % – із зернових, на 4 % – із джуту і т. ін. Бавовняні тканини становили всього 2 %, вироби із джуту – 0,5 % експорту Індії. Водночас імпорт країни на 45 % складався із бавовняних тканин, на 8 % – із пряжі, на 13 % – із металовиробів і лише на 2 % – із машин, переважно для обробки сировини. Зрозуміло, що 85 % товарів завозилось в Індію з метрополії [3, с.184].

Метрополії для більш ефективного використання ресурсів колоній, зменшення обсягів перевезень будували тут підприємства з первинного обробітку сировини і виробництва окремих видів товарів. Освоєння глибинних територій колоній привело до розширення будівництва залізниць. За їх допомогою підприємці монополій значно збільшували вивіз сировини із глибинних районів. Разом з тим вони сприяли формуванню єдиного внутрішнього ринку в колоніях і залежних країнах. Тут помітно прискорився розвиток товарно-грошових відносин (застосування пароплавів та паровозів прискорило обіг товарів і капіталів), прискорилася криза феодалних порядків.

Таким чином, монополії справляли неоднозначний вплив на колоніальні країни. З одного боку, колонії та залежні країни проривали коло ізолюваності й приєднувались до світового розвитку капіталізму. Ввіз капіталу до відсталих країн створював основу для розвитку ринку, включення цих країн до механізму єдиного світового господарства. Цей процес мав об'єктивний характер і згладжував різницю в розвитку між індустріальними країнами Заходу і африканськими та азійськими країнами.

Список використаних джерел

1. Актуальные проблемы истории колониализма // Новая и новейшая история. – 1989. – № 4. – С.74-92.
2. Глушенко Е.А. Строители империй. Портреты колониальных деятелей / Е.А.Глушенко; Рос. акад. наук. Ин-т Африки. – М.: XXI век-Согласие, 2000. – 379 с.
3. Зарин В.А. Запад и Восток в мировой истории XIV–XIX вв. [Западные концепции общественного развития и становления мирового рынка] / В.А.Зарин. – М.: Наука, 1991. – 261 с.
4. От миропорядка империй к имперскому миропорядку / Войтоловский Ф.Г., Гудев П.А., Соловьев Э.Г. – М.: Научно-образовательный форум по международным отношениям, 2005. – 200 с.
5. Парфенов И.Д. История колониализма в Африке: цивилизационный подход / И.Д.Парфенов, М.Д.Никитин // Новая и новейшая история. – Саратов, 1993. – Вып. 14. – С. 44-51.
6. Тарле Е.В. Политика: История территориальных захватов (XV–XX век). / Е.В.Тарле. – М.: ЭКСМО-Пресс, 2001. – 797 с.
7. Троян С.С. Теория і практика німецького колоніалізму (XVI – сер. XIX ст.). – Чернівці, 1996. – 80 с.

ПРОБЛЕМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ОСНОВНИХ КОНЦЕПЦІЯХ ПАН'ЄВРОПЕЇЗМУ

Троян Віктор, аспірант

Рівненський державний гуманітарний університет

На сьогодні фактично склалося кілька основних підходів до оцінки явища європейської ідентичності та його місця в житті Європи. Одні заперечують право на існування європейської ідентичності, апелюючи до сили національно-політичного елемента і висуваючи як основну національно-державну ідентичність народів Європи. Інші говорять про виникнення постнаціонального європейського простору, висуваючи концепції „єдиної Європи” або „Європи регіонів”, у яких, навпаки, на перше місце висувається європейська ідентичність або європейська регіональна ідентичність і втрачається значення національно-державної ідентичності, що викликає опір національно-свідомого громадянства європейських країн, котре вбачає у цьому загрозу власній національній приналежності. Існує й третій, найбільш оптимальний підхід до проблеми європейської ідентичності, котрий передбачає органічне поєднання котрий передбачає органічне поєднання трьох можливих рівнів самоідентифікації спільнот об'єднаної Європи: національний, що існує на звичному для нас державному рівні; пан'європейський (транснаціональний), що формується на наднаціональному рівні, створюючи такий феномен як „європейська ідентичність”; і етнічний, що спостерігається на регіональному рівні поліетнічних суспільств [7].

Існує три стратегії формування європейської ідентичності. Перша схожа на те як будувалися національні ідентичності. Тобто, через історичні міфи про спільне християнське коріння, починаючи з Римської імперії і гуманістичних традицій Відродження. Навіть більше, ідеологія Європи як демократичного і модерного проекту, а також певні ритуали (Євровибори) та євросимволізм (прапор, гімн, паспорт) були використані, щоб підкреслити спільну культурну ідентичність.

По-друге, було впроваджено наднаціональні системи права, які гарантували мешканцям Європи не тільки основні права, але і специфічні права (наприклад для робочої сили, за умовами Римського договору).

І нарешті, було впроваджено нову форму європейського громадянства – “громадянин союзу”, яке підтверджувало право на вільне пересування по території держав-членів, право звертатися до Європарламенту та до європейського омбудсмена [12].

До визначення європейської ідентичності також підходять по-різному. Деякі дослідники вбачають її як набір цінностей демократії та громадянського суспільства, що за свою базу мають християнство не лише в релігійному, але й у культурно-ціннісному та традиційному аспектах. Для інших європейська ідентичність – це могутній вираз мети, що визнається багатьма європейцями, котрі після століть війни нарешті визнали свою відповідальність за власний континент.

Таким чином, поняття „європейська ідентичність” ми розглядатимемо як самовизначення особи на етнічному, державному та наднаціональному рівнях.

Пан'європеїзм – це політична концепція, заснована на ідеї європейської інтеграції та створення загальноєвропейських міждержавних об'єднань та органів.

Загалом, ідея об'єднання Європи не є новою, своїми витоками вона сягає ще Середньовіччя. Спочатку ідея пан'європеїзму носила релігійний характер, тобто інтеграція повинна була відбутись під крилом християнської (католицької) церкви. Згодом на перший план вийшли ідеї політичних та військових союзів, інтеграції задля забезпечення економічних та політичних інтересів.

Проте найбільшого розмаху ідея європейської інтеграції набуває у XX столітті, і саме в цей час виникають головні концептуальні засади пан'європеїзму у вигляді фундаментальних праць чітких, структурованих і конкретних проєктів європейської інтеграції Р. Куденхове-Калергі, А. Бріана, О. фон Габсбурга тощо.

В основі пан'європеїзму лежать чотири основні принципи:

1. Принцип свободи. Серцем будь-якої політики є індивідуалізм. Проте його цілком повинно бути надихати і допомагати людям у досягненні більшої свободи та відповідальності. Лише таким чином можна досягнути дотримання прав людини і громадянина і, а також право всіх людей на самовизначення. Цей принцип передбачає вільний ринок і правову державу з конституційними гарантіями порядку [8].

В центрі будь-якої політики стоїть окрема особа. Метою політики повинне бути забезпечення та сприяння можливості розвитку окремого у свободі та власній відповідальності. Держава та суспільство повинні надати громадянину повноправність та здатність чинити вибір. З цим нерозривно пов'язана реалізація прав людини та громадянина і права народів на самовизначення, для чого необхідними є правовий порядок та принципи ринкової економіки. Для захисту свободи потрібно створити сильну, неподільну Європу. Пан'європейський рух виступає проти будь-якого колективізму та тоталітаризму, який намагається уніфікувати особисту здатність приймати рішення та креативність, чи замінити їх бюрократичним плануванням і користуванням.

Лише сильна та об'єднана Європа може досягнути цієї свободи. Пан'європеїзм завжди був противником будь-якої форми колективізму, тоталітаризму чи бюрократичного втручання, що є загрозою вільній ініціативі та людському творчому потенціалу.

2. Християнство – це душа Європи, основа її культурного, соціального та духовного розвитку. Пан'європа дотримується християнського принципу гуманізму – людська гідність походить від Бога, і ніхто це право не може відняти у людини. Лише пам'ятаючи про християнське коріння, Європа може досягнути віри в себе і перемогти завдяки позиції мирної та моральної сили у світі. Пан'європа відкидає всі нігілістичні й антирелігійні тенденції як потенційну загрозу Європі [9].

Християнське мислення та дії є єдиною альтернативою до людиноненависницьких ідеологій марксизму, споживацького матеріалізму, ісламського фундаменталізму та інших сектантських віровчень. Вони полягають у визнанні того, що існує абсолютний чинний всесвітній порядок, який сягає поза часи і форми і який закріплений в трансцендентному. Хто йому протистоїть, шкодить не тільки громаді, а й сам стає „м'ячиком” у грі неконтрольованих та непідконтрольних сил. Через це ми прагнемо організувати політичний процес у відповідності до цих цінностей. Майже два тисячоліття християнство визначало Європу. Тому якщо Європа не буде християнською, вона не буде Європою.

3. Соціальний принцип. Фундаментальний обов'язок кожного справжнього політика – дотримуватися принципу справедливості та людської гідності. Відповідно до Християнської соціальної доктрини, об'єднана Європа повинна протистояти дискримінації та гарантувати підтримку всім меншинам. Це стосується пенсіонерів, дітей, інвалідів, а також етнічних, соціальних та релігійних меншин. Соціальна економіка повинна гарантувати достойні життєві умови для всіх. Захист навколишнього середовища для Пан'європи є по суті захистом людей. Не можна відповідально йти вперед без абсолютної поваги до історії, традицій, релігії, мови, освіти [9].

Хто поклоняється новому, тільки тому, що це – нове, і не питає чи це – справжнє і добре, той є прогресивним. Хто силою хоче змінити старе, не турбуючись про те, що все при цьому буде знищене, той – революційний. Ми відхиляємо і те, і інше. Значно більше ми хочемо зберігати збережене й вічне та давати необхідному новому можливість поступово розвиватись. Таким чином, ми хочемо з усіх часів збирати те, що є поза часом, та, ґрунтуючись на цьому, оновлювати сучасне. Тому що тільки це означає справжній прогрес у всіх галузях життя – і передусім – в політиці.

4. Європейскість. Європейське співтовариство не лише зупинило війну між народами. Воно створило унікальний порядок миру та справедливості. Поки це є лише початковим пунктом для великої Європи завтра. До неї знову належатимуть звільнені народи Центральної та Східної Європи.

Європа повинна бути нацією етнічних груп, держав і релігій, в яких „право на батьківщину” буде гарантоване всім європейцям. У цьому розумінні пан'європеїзм стоїть на позиціях Європейського патріотизму. Європа – це величезний культурний союз. Грецька мудрість, римське право та християнська віра є її спільною спадщиною [8].

Європа для нас є не тільки географічним поняттям, яке охоплює територію між Атлантикою та Уралом. На основі своєї столітньої спільної долі народи нашого континенту утворюють духовну єдність, якій повинна відповідати і політична, щоб Європа могла існувати в мирі та свободі, як повноправний партнер великовладних сил. Душею цього континенту є християнство. Хто в своїй політичній діяльності забуває про це, перетворює Європу на бездушне тіло, крихке утворення, яке чутливе до всіх впливів та течій часу. Ми прагнемо до Європи регіонів як фундаменту федеративного європейського об'єднання держав.

Пан'європейські ідеї базуються на принципах європейського патріотизму, торжества національних ідентичностей всіх Європейців. Беручи до уваги взаємозалежність і загальносвітові виклики лише сильна Європа, яка є політично об'єднаною, може гарантувати майбутнє для її народів і етнічних спільнот.

Пошук шляхів легітимації нових функцій європейських структур спонукає шукати спільну ідентичність, яка б об'єднувала сотні мільйонів людей. Адже почуття європейської спільності протягом багатьох століть було притаманне в основному представникам еліт – культурних, політичних, економічних. Пересічні ж громадяни Євросоюзу проявляли або незначну активність, або взагалі не брали участі у формуванні цього інтеграційного об'єднання. Нині ж від мешканців Європи вимагається „думати про себе менш як про німців, чи греків, чи фінів, а більше як про „європейців” [2; с. 235].

Питання європейської ідентичності яскраво прослідковується в ідеях пан'європеїзму. І хоча базою для об'єднаної Європи повинні бути християнська культурно-релігійна традиція та принципи європейскості, проте пан'європеїзм чітко заявляє про готовність до сприйняття в об'єднаній Європі різноманіття національних та культурно-релігійних ідентичностей.

Список використаних джерел

1. Ernest Renan: Was ist eine Nation? Und andere politische Schriften, Wien 1995.
2. McCormick J. Understanding the European Union. - London, 1999.

3. Аболин О. Ю. Всемирный и европейский федерализм: вероятные перспективы. // Полис. – 1994. – №5. – С. 143.
4. Артемов В. А., Акульшина А. В. У истоков „единой Европы” и панъевропейского движения в Европе в 20-40 гг. XX века // Из истории международных отношений и европейской интеграции. – Воронеж, 2003.
5. Байер Стефан. Історія пан'європейського руху // <http://paneuropa.org.ua/content/view/full/13/33/#sdfootnote20anc>
6. Борко Ю.А. Новый этап углубления и расширения европейской интеграции: социальные аспекты. // Мировая экономика и международные отношения. – 2000. – №9. – С. 11-23.
7. Козловець М.А. Європейська ідентичність: уніфікація чи „Єдність у розмаїтті”? // http://zgia.zp.ua/gazeta/VISNIK_37_7.pdf
8. Пан-Європейське руху // <http://www.eu-online.info/publ/1-1-0-3>
9. Пан'європеїзм XX століття // <http://lawlib.by.ru/zarub/02/08.htm>
10. Самуїна Н. Эта музыка слишком прекрасна // Искусство кино.– 1999.- №9.– <http://www.euroschl.ru/cultur-ved-brit.htm>
11. Тихомирова Є. Б. Формування європейської ідентичності як чинник європейської інтеграції / Тихомирова Є. Б. // Наукові записки. Том 45. Політичні науки. – 2005. – С.56-60.
12. Якобс Дірк, Мейер Роберт. Європейська ідентичність: факти і вимисли // http://dialogs.org.ua/crossroad_full.php?m_id=205

«РАСОВИЙ КОНЦЕПТ НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІЗМУ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ПРАКТИЧНЕ ВТІЛЕННЯ»

Харковець Анна, магістрантка, Гон М. М., докт. політ. наук, професор

Рівненський державний гуманітарний університет

В контексті расового догмату ідеології націонал-соціалізму варто виділити окремі позиції: ідея «арійської раси» – вищої людської раси, до якої відносяться, перш за все, німецький народ; антисемітизм; нетерпимість до інших народів.

Ще в середині XIX ст. французький дипломат і соціолог граф Жозеф Гобіно (1816 – 1882 рр.) виступив із твердженням про вищість білої раси над іншими. Крім того, він розділив її на нижчі й вищі «компоненти», а на вершину поставив німців, оголосивши їх арійцями. Німці розвивалися доти, доки зберігали расову чистоту або чистоту крові. Німецька нація, вважав Гобіно, є «найшляхетніша серед білої раси», домішки її крові лише ушляхетнюють інші нації [6].

У книзі «Моя боротьба» Адольф Гітлер писав: «Все те, що ми маємо тепер в значенні людської культури, результати творчості, науки і техніки – все це являється виключно продуктом творчості арійців... Арійці являлися основоположниками людства. Арієць є Прометеєм людства. Якщо ми розділимо все людство на три групи: 1) засновників культури, 2) носіїв культури, 3) руйнівників культури, то представниками перших двох груп будуть лише одні арійці» [4].

Альфред Розенберг, один із ідеологічних натхненників націонал-соціалізму, познайомив німецьких політиків з уявленнями про древніх аріїв, вніс в політику расовий елемент. До того німецькі політики обмежувалися ідеями націоналізму, котрий проповідував першість німців серед європейців. Ідеї національної першості А.Розенберг доповнив уявленнями про расову перевагу. Поєднання німецького націоналізму з расизмом викристалізувало нову ідею, яка в подальшому отримала назву – нацизм [5, 67].

«Расова теорія» закликала ненавидіти не лише євреїв, але й циган. Окрім них – слов'ян. Адаже була створена ціла ієрархія рас. Вгорі – арійська (німці, скандинави, англійці і т.д.). В середині піраміди «розміщено» середземноморські раси (очевидно, народи Середземномор'я). Внизу – так звані чорні та жовті раси. Ще нижче – слов'яни. На самому дні піраміди – євреї і цигани [12, 49].

Офіційна програма НСДАП містить положення про те, що «громадянином держави може бути лише той, хто належить до німецького народу. Належність до народу визначається кровною спорідненістю з німецькою нацією, незважаючи на конфесійну приналежність. Таким чином, жоден єврей не може належати до німецького народу» [11]. А. Гітлер зазначав: «Пряму протилежність арійцю становить єврей. Продумуючи всі причини нашої німецької катастрофи, ми приходимо до одного висновку: визначальною причиною нашого краху було нерозуміння важливості расової проблеми і особливо нерозуміння єврейської загрози» [4].

Гітлер запропонував німцям, котрі не могли отямитися від наслідків програної війни, одного універсального винуватця та ворога – єврея. Все, що не подобалося Гітлеру, набувало епітету «єврейський». «Єврейський комунізм», «єврейський капітал», «єврейська політика», «єврейські експлуататори», «єврейська демократія», «єврейська творчість» [12, 31].

Для ідентифікації людини, приналежної до арійської раси, псевдовчені створили певний «зовнішній стандарт». «Портрет» нордичної людини дає Г. Фризе (1936 р.): «Нордична людина – високого зросту, струнка, довгонога. У неї вузькі бедра і широкі плечі. Голова у нордичної людини вузька, череп продовгуватий, лоб високий. Губи вузькі, трішки підпухлі. Нордична людина – світловолоса. Очі – блакитні, іноді сіро-голубі чи сірі» [8, 135].

Очевидно, що не весь бомонд НСДАП і навіть сам фюрер німецької нації не могли похизуватися переліченими зовнішніми ознаками. Тому створювалися інші праці, де за основу опису нордичної раси були обрані внутрішні характеристики людини.

В 1940 р. Ф. Кладиус опублікував працю «Нордична душа», в котрій йдеться про те, що нордична людина володіє «свободою духу», він мужній, активний. Стверджується, що серед істинних німців набагато більше талановитих людей, ніж серед інших рас. Нордичній людині властиві і «військові успіхи», і «нові глибокі думки», «здатність приймати рішення», і «любов до правди» [8, 135].

Для підтвердження своєї приналежності до арійської раси кожен німець повинен був володіти спеціальним «паспортом», так би мовити «родословним паспортом», що підкреслювали відсутність домішків єврейської крові до четвертого покоління [8, 137].

Реалізація расового теоретичного догмату ідеології націонал-соціалізму призвела до мільйонів людських жертв. Спочатку під удар нацистського молоту потрапив єврейський народ, також переслідувань і знищення зазнали тисячі ромів. Ще одним ворогом нацистського тоталітарного режиму були слов'яни.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бенещук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьонова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьонова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омелящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*